

BIBLIOGRAFIA:

TÍTOL: De mica en mica s'omple la pica

AUTOR: Jaume fuster

EDITORIAL: El cangur

EDICIÓ: 62

PRIMERA PART

PLANTEJAMENT:

DOS MORTS I UN VIATGE

CAPITUL 1:

Enric Vidal va anar al despatx d'en Rodergues. El despatx estava buit, no hi havia mobles, papers de diaris matxucats tacats d'oli i en el terra estava el cos sense vida d'en Rodergues, que li havien donat un trau al cap. Tot era molt estrany. Vidal abans anar-se'n sense saber el perquè va agafar el mocador d'en Rodergues i va començar a netejar tot allò que havia tocat. En Rodergues no duia res a les butxaques, un clauer, unes monedes i una cartera de pell.

En Vidal el va conèixer d'una manera ven estranya. Va ser gràcies a la Júlia, quan un dia li va dir que l'Andreu estava buscant a un xicot espavilat i que tingués el carnet de conduir. Finalment en Rodergues li citava en el seu despatx per parlar.

En Rodergues era un baixet i gros, calb, y uns ulls que s'amagaven darrera d'unes ulleres.

En Rodergues li va explicar de que tractava el treball. Li va fer preguntes com si tenia el passaport, el carnet de conduir, si parlava el francès, Itàlia o Alemanya. Enric parlava el francès i xerrotejava l'italià però l'alemany res de res. Va continuar fent-li preguntes com si alguna vegada havia esta en Winterthur. Quan va sortir de la oficina es va anar al bar. Al cap d'una estona va vindré en Rodergues amb un altre que semblava ser important. L'Enric es va anar al servei per tal de que no s'adonés en Rodergues que estava allà. En Vidal va escoltar una conversació que tenia en Rodergues amb algú. Parlaven d'en Vidal, que era un brètol capaç de fer un treball qualsevol per diners.

Quan va acabar de netejar tot, va deixar la porta com se l'havia trobat, va tenir sort perquè la portera ja no estava. Va anar a passetjar per la plaça de Catalunya, i després va anar a l'hotel. La Bebel no hi era, així que va agafar el telèfon per trucar a la Júlia però ningú l'agafava. S'havia instal·lat en un hotel de la Gran Via.

Dintre de poc cobraria el seu taló de vint mil duros.

La Júlia li va despertar dient-li que en l'Andreu li havia donat la feina.

El rebedor de la oficina semblava un pis vell de parets repintades de color palla, el rebedor era una gran sala quadrada, amb un taulell, dues butaques. En Rodergues el va fer passar al seu despatx, era més confortable que la recepció. En Rodergues va començar a parla amb ell, dient-li que si li interessava la feina que era seva.

Llavors li va dir que l'empresa posava el diners del cotxe, benzina, allotjament, menjar y després deu mil pessetes. En Vidal li va dir que no estava d'acord, que darrera de tot això hi havia lloc brut, i que ell si es tenia que embruta les mans volí que després si li recompès.

Aquella nit no va dormir gaire. La Bebel volia passetjar per les Rambles, ella volia distreure'l perquè pensava que els problemes que tenia no eren gaires importants. L'Enric no parava de pensar en el que li podia haver passat a la Júlia. La Júlia era una moixa independent, s'en va anar de casa, quan tenia 18 anys, va estar a Londres i París treballant en uns magatzems, i després de la mort del pare ja era amiga d'en Rodergues.

Es va aixecar perquè tenia molta calor, i va tornar intentar trucar a la Júlia però continuava sense contestar.

Vidal va esperar a que arribés el senyor de la camisa de seda, era un tipàs, cabell gris, olor a loció, manicura i tot allò.. En Vidal li va dir que era el brètol capaç de fer un treball per diners, al final Andreu li va dir que volia vint mil duros, s'ho van pensar però van acceptar. Van continuant parlant de com li pagarien, li pagarien amb un taló que estaria firmat per en Rodergues i que el cobraria al arribar de fer la feina.

La Bebel continuava dormint, en Vidal va agafar el diari per veure si havia alguna noticia de la mort d'en Rodergues, però no hi havia res. Així que va agafar un taxi i es va anar a les oficines del banc. Quan va entrar va observar detalladament tot, era de marbre el terra, gairebé tot era nou, de luxe. En Vidal estava bastant nerviós, li va donar el taló a un jovent. Al cap d'una estona el cridaven des de el mostrador, li va dir que necessitava el carnet de identitat per demostrar que ell era en Vidal. El senyor es va anar a comprovar la identitat, l'Enric es pensava que estava trucant a la bòfia i es va anar corrent.

La autopista de Girona era prou bona. La millor hora de passar la frontera era al migdia, tot li va anar bé. Va arribar a Lío, era una ciutat gran, anàrquica, edificis bonics. Es va dirigir cap el hotel du Midi, on tenia una cambra reservada. Després va anar a deixar la documentació que duia a monsieur Tours.

CAPITUL 2:

L'Enric al arribà del viatge va anar a casa de la Júlia, no portava les claus, així que després de picar unes quantes vegades va decidir entrar-hi, quan va entrar el pis fia olor a gas, en Vidal començà a obrir finestres, la habitació estava desordenada i en Vidal va veure a la Júlia morta al costat de la goma del gas.

En Wimtherpur va quedar amb en Peris on li va intercanviar el cotxe. Després anava cap a Salzburg on va conèixer a la Bebel i li acompanyà en tot el viatge. Després anirien cap a Gènova.

La Bebel va observar que en Vidal estava molt nerviós, L'Enric li va dir que el millor era anar-s'en de l'hotel, perquè tenia problemes. Van anar a casa de la Senyora Núria, on ell li havia alquilat un pis quan era estudiant. L'Enric li va explicar tota la historia, la Bebel es quedà bocabadada. Li van dir que truques a la policia però ell es va negar. Va decidir anar a veure si en el cotxe hi havia algun document que l'ajudes a indicar que era innocent.

CAPITUL 3:

El cotxe era registrat amb en nom de Rodergues. En Vidal havia quedat amb la Bebel, però li deixà una nota en el bar i s'en va anar al banc. Va espera que surtis el senyor que li va atendre i el va perseguir, al arribar a la seva escala en el ascensor, en Vidal li va dir si el reconeixia, va dir que sí. Li va preguntar el que passava amb el taló, el senyor li va explicar que en Rodergues el dimecres al matí va anar al banc dient que un empleat seu li havia robat un taló, Enric Vidal.

Va quedar amb en Peris per fer un dinar de negocis que va ser un desastre. En Peris li va dir que li donés records a Rodergues i el senyor Romagosa.

En Vidal va mirar el carnet de indentitat d'en Rodergues i va decidir anar a veure que podia, troba. Era el barri de Sagrià i San Germani. La porta la va obrir una dona, li va preguntar per ell, però ella li va respondre que no hi era, que estava amb la seva dona, i li va donar l'altre direcció. Quan va anar a l'altre va preguntar per en Rodergues i li va parlar del despatx del carrer fontanella, però ella no sabia res dels negocis del seu exmarit, en Vidal li va pregunta si coneixia a Romagosa i ella li va donar la seva direcció. Quan va anar a casa de Romagosa, però ell no estava, estava en Calella, així que decideix anar amb la Bebel allà. Allà preguntà per ell (Jaume de can Llebeig) i li van indicar on vivia. Va anar a la seva casa va parlar amb un dels seus majordoms li va dir a Vidal que no hi era, l'Enric insistia en parlar amb ell, després d'una estona va venir el seu secretari, en Vidal li digué que volia parlar amb Romagosa d'un assumpte molt important, que ja tornaria més tard.

SEGONA PART: EL NUS, EMBOLICA QUE FA FORT.

CAPITUL: 1

En Vidal tornà a casa d'en Romagosa, li va atendre el seu secretari Martí, encara no havia vingut, perquè en Romagosa estava de viatge. Martí li va dir que demà estaria a la fàbrica de Hospitalet. Li va donar la adreça. El dia següent en Vidal va anar a la fabrica, me parlar amb la secretaria que li va dir que esperes, va mirar per la finestra i va observar que venia molts cotxes a la fàbrica, ell pensava que en Romagosa els havia cridat. Ell va escapar cap a la nau, allà el treballadors li va pegar perquè pensaven que era la policia. Després quan va entrar la policia, el van deixar i ell va fugir. Quan va arribar al cotxe va esperar alguns treballadors per anar-s'en. En Pere un del treballador es va quedar parlant amb ell, en Romagosa els volia fotre al carrer, per la magistratura. Van estar parlant si coneixia a Rodergues però li va dir que no.

En Pere li va dir que en Romagosa tenia treballs bruts, i que tenia un bar anomenat Billy's. A la nit i va anar amb la Bebel, al arribar allà es va prendre un conyac i va aconseguir anar a sala de partides. En aquella sala hi havia molt de fum, ell poques vegades havia jugat allò. Però va tenir sort i va guanyar! Més tard ell va preguntar per el l'amo del local, i li van dir que era el de la camisa negra. En Vidal s'acostava molt nerviós.

Capítol 2:

En Vidal es va dirigi cap al senyor, li va preguntar si tenia herba que li enviava el senyor Romagosa el de la camisa en va quedar bocabadat i li va dir que no li emprenyés.

Va baixar i es va tornar aprendre un altre conyac, li va explicar a la Bebel el que li havia passat, de sobte el guardià s'apropà i li digué que a les 4 estigues en en port, al costat del cotxe vermell. La Bebel es va anar cap a casa, i en Rodergues va estar passejant fins les 4, els carrers no hi havia ningú. A les 4 ja havia arribat el cotxe li van obrir la porta i ell va entrar. Quan va baixar el conductor li va fer unes preguntes, i el va pegar, en Vidal li va torna tots el cops i es va anar amb el cotxe.

Al arribar a casa no podia dormir, així que va decidir mira els papers del cotxe i havia un paper sobre un mecànic, en Vidal volia parlar amb ell, però el mecànic estava de vacances, i ell va anar al càmping on estava. Va estar parlant amb ell, aquest mecànic només havia explicat a Romagosa on podia guardar el diners en el cotxe.

Al tornà a Barcelona decideix anar amb la Bebel cap a la fàbrica, ell va entra, va entrar en el despatx on va mira telons, i papers de comptabilitat, a demés va agafar va trucar a Batlle i li va explicar que tenia telons i papers d'ells, que volia parla amb ell i amb Romagosa, que en Romagosa li devia 100 mil pts. Van quedar pel dia següent, en Vidal li va dir que si no es presentava que i aniria a la policia. Al cap de deu minuts va trucar a

Romagosa i li va dir el mateix.

Quan va acabar estava satisfet i decideix invitar a la Bebel a menjar a la Barceloneta.

CAPITUL: 3

El dinar va anar molt bé! Els dos estaven molt contents. Al dia següent va agafar el diari i va veure la notícia en que deia que havien trobat a la Júlia. Vidal s'havia posat bastant nerviós. Va decidir sortir de casa a donar un tomb, va anar a un bar aprendre alguna cosa, mentre tant s'adona que el diari la havia escrit la empresa d'un dels seus amics del institut i de la mili. Va agafar el llibre de adreça i va anar a buscar al seu amic Joan Palou. Van estar parlant, l'Enric li explicà tota la història, en Joan li va dir que en Romagosa era una persona molt important, i que si volia donar-li por que li digues un quants noms de gent del diari amb els que tenien problemes. Van anar a la comissaria per saber si sabien més coses, però no. En Vidal es va anar a donar una volta, va passar pel carrer Fontanella, i havia molta gent, havien trobat el cos d'en Rodergues. Ell es fa fer passar per un periodista i va fer preguntes a la portera.

Quan va anar a la Fàbrica, on havia quedat amb en Romagosa i el Batlle. El passadís feia olor de foc, i va escoltar sorolls. Quan va entrar al despatx es va trobar el cos mort d'en Romagosa, en Vidal ja no entenia res de res! De sobte va escoltar passes pel passadís i li van donar un cop.

TERCERA PART: ESCLATA LA VIOLENCIA O QUI LA FA LA PAGA.

CAPITUL 1:

L'Enric estava en la part del darrere d'un cotxe, escoltava la veu del Xupa el noi de la pallissa de la Billy's, no podia moure les mans ni el peu perquè els tenia lligats. Al cap d'una estona va tornar a escoltar les veus, hi havia quatre en el cotxe, i volien fer un accident. Estaven en les costes del Garraf. En Vidal ja es donava per mort. El Xupa va ordenar que el traguessin del cotxe, ell li apuntava amb la pistola i li va fer entrar a la part de dintre, al seu costat estava el cos mort d'en Romagosa. En Xupa li va pegar uns quants cops, però en Vidal no es rendia, i va aconseguir sortir amb el cotxe tirant al Xupa al terra. De sobte es van escoltar uns trets. En Vidal no entenia per aquí treballaven, van agafar el cotxe coupè i anaven darreres d'ell, amb una mica de maniobra d'Enric, va aconseguir que el coupè caigués al mar. Al cap d'una estona un cotxe es va parar i va estar parlant amb en Vidal. En Vidal va decidir anar a sitges a passar la nit, però primer es va desfer del cos d'en Romagosa, que el va posar amb una corda en un penya-segat. L'Enric es va adonar que aquesta història feia 22 dies que havia començat des de que la Júlia li havia aconseguit en treball.

El dia següent al arribar a casa, es va adonar que el llet estava fet, va menjar i va dormir 4 hores. La veu de la senyora Núria cridant-lo li va despertar, li deia que li havien trucat pel telèfon, ella li va dir que es tenien que anar aviat de casa, i que ahir a la nit havia vingut a casa uns senyors i que la Bebel s'havia anat amb ells, que encara no havia tornat. Al cap d'una estona van tornar a trucar, en Vidal va parlar, era en Romagosa, que tenia a la Bebel i volia un intercanvi, la Bebel per els papers de la metal·lúrgia catalana. Ara entenia tot, aquella veu era la que havia escoltat la primera vegada que va parlar amb ell, quan volia el treball.

CAPITUL 2:

En Vidal li va dir a la Núria que aquells nois eren uns bons amics, i que aviat s'anirien, que estigués tranquil·la.

Eren les 4 de la tarda, i en Vidal va anar al diari on treballava en Joan Palou, va estar parlant amb ell, i li va donar els talonaris, perquè els guardés en la caixa forta.

Més tard, quan es va anar al despatx es va dirigir cap al bar Billy's, la porta estava tancada, però la del

magatzem no, i va decidir entrar, es va dirigir cap a la sala de jocs, allà hi havia una altre porta, la va obrí, hi havia en Martí i en Moreno.

En Vidal va treure la pistola, es va pagar amb el Moreno, i mentre es barallaven en Martí va agafar una pistola, van trucar per telèfon, en Martí es va anar, però abans va cridar a l'andalús. En moreno li va torna a pegar, però en Vidal li va torna a vencer, li va dir que li expliques tot el que s'havia de la Bebel, i l'andalús que estava bastant nerviós li explicar tot. En Vidal s'en va anar, estava satisfet del que havia fet, des de una cabina va trucar en Joan Palou, i van quedar a casa seva. Li va explicar tot, i en Joan li deixà un esmoquin i li va fer un carnet de fotògraf, van agafar el cotxe i es van dirigir a l'hotel que era de final del segle passat, al entra es van separar. L'Enric es va dirigir cap el soterrani, on es va baralla amb un cuiner, i va trobar a la Bebel. La havien donat alguna droga perquè es dormís. Van sortir de l'hotel i van anar a un bar, on van prendre un cafè i un conyac, en Vidal li va explicar tot i li va dir que anés a la policia i li digués que es vinguessin a l'hotel. En Vidal es va tornar cap a l'hotel, en el camí es troba a en Pere, va estar parlant amb ell de la metal·lúrgia, y després va tornar a entrar a l'hotel on li esperava en Romagosa i en Martí.

CAPITUL: 3

En l'hotel li esperava en Romagosa, i en Martí. En Romagosa va felicitar en Vidal per la persona que era i li va dir que li admirava. En Romagosa li va dir si tenia ganes de menjar, va ordenar en Martí que anés a la cuinar a buscar menjar, i que el portes al despatx. Mentre estaven en el despatx parlant, en Vidal li deia que dintre de poc vindria la policia. Al cap d'una estona en Romagosa va mirar per la finestra, i va observar que estaven la gent de la fàbrica, en Romagosa va decidir baixar per parlen amb ells, i mentre tant en Vidal estava en el saló. Es va parar a parlar amb una senyora preguntant-li si era la dona d'en Romagosa, la senyora li va dir que no, però la del costat la coneixia, era la dona d'en Rodergues, germana d'en Romagosa. En Vidal li va dir que ell sabia que ella havia assassinat a en Rodergues. Al cap d'una estona va tornar en Rodergues, i va decidir tornar al despatx, també que fos la seva germana Esperança.

Quan van arribar en Vidal li va dir que sabia tot, i a demés tenia proves, en Romagosa li va dir que li expliques tot el que sabia. Així ho va fer en Vidal, li va explicar tot. Esperança havia matat en Rodergues perquè s'ho havia dit en Romagosa. Al final en Romagosa li va dir que li pagaria 100 mil pits, més 200 mil del papers de la metal·lúrgia, i a demés li explicarien a la policia que l'Esperança havia matat en Rodergues. Al baixar en Romagosa li va dir en Martí que fes un taló per en Vidal de 300 mil pessetes. I havia un policia en la porta, i en Romagosa li va dir, que la seva germana havia matat en Rodergues, i quan la Júlia es va assabentar va decidir suïcides.

ACTIVITATS:

Jaume Fuster utilitza una colla de mots diferents per referir-se als diners i uns altres per referir-se als delinqüents. Aquí us els preposem barrejats, sabries separar-los en dos grups?

DINERS DELIQUËNTS

Cales manso

Calents pàfies

Virolles galiassa

Xavos paio

Pistrincs bordegàs

Xavalla pinxo

Esbirro

A veure si sou capaços de redactar un relat breu on apareguin tots aquest mots sense deixar-vos-en cap.

- Després de clapar unes hores, vaig anar a pensar. Quan vaig arribar al magatzem i estava la bòfia. Un paio s'havia escapat de la garjola, i va pispar en el magatzem, el guriopa la va dinyar d'un tret al cap. EL magatzem feia catipen a polvora. Mentre jo vaig anar a polir el diners en el esmorzà. Després d'una estona va venir una ambulancia, i tot va acabar bé.

-

Us proposem de tornar a escriure, però en registre estàndards, aquestes frases extretes de la novel·la.

- Li vaig clavar una morma que anava dirigida a la seva preciosa closca.

Li vaig tirar un tret que anava dirigit al seu cap.

- Au, vinga, toqueu el pirandó si no voleu guanyar-vos un nyanyo!

Au, vinga aneu-vos si no voleu guanyar un cop.

- Tothom xerrava pels descosits i mamaven com cartereres

Tothom parlaven i bevien molt.

- El malparit està content de donar-me el passaport.

Aquest està content de matar-me

- És un peix gros. Està molt ben connectat per tot arreu.

Es una persona important, té contactes pertot arreu

- Aquesta gent té males puces, son uns malparits. Han avisat a la bòfia.

Aquesta gent té males idees, han trucat a la policia.

- Vaig tenir temps d'endinyar-li un pinyac al fetge, i altre a les barres.

Vaig tenir temps d'etzibar-li un cop al fetge.

- Aquells bordegassos volien fer-me la pell i ara són ells qui crien malves.

Aquells volien matar-me i són ells els que estan morts.

Com ja deveu haver observat, el títol de la novel·la De mica en mica s'omple la pica, és una frase feta molt coneguda. L'autor n'utilitza moltes al llarg de l'obra. Aquí en tens algunes de les que apareixen a la novel·la, relaciona-les amb el seu significat.

Anar errant de comptes = estar llest, no haver-hi remei.

Beure oli = equivocar-se

Criar malves = ésser mort i enterrat

Fer l'orni = dissimular

Fer la pell = matar-lo

Fer Pasqua abans de Rams = espera un fill abans de casar-se

Pesar figues = endormiscar-se

Salvar la pell = escapar d'un perill de mort

Ser un peix gros = ser algú important.

Tenir l'aigua al coll = estar en una situació extrema

Tenir els dits pelats = tenir-hi molta pràctica

Tocar el dos = anar-s'en, marxar-se

Treure de polleguera = irritar, exasperar.

Ara us proposem que feu d'investigadors, quin dels personatges de ficció anteriors coneixes? N'heu llegit alguna novel·la? Podríeu formar un grup repartir-vos els personatges i anar a la biblioteca a investigar una mica a

Fi de completar per a cadascun la fitxa següent:

NOM: Sherlock Home

TRETS FÍSICS: aire misteriós, alt molt prim.

TRETS CHARACTER: inestable, misteriós, seriós i intel·ligent.

PROFESSIÓ: detectiu privat.

AFICIONS: la investigació, la química, tocar el violi

CLASSES SOCIAL: mitja, ni ric ni pobre

ESTAT CIVIL: no esta casat

NACIONALITAT: angles.

Aquí us hem escrit el nom d'algunes pel·lícules basades en novel·les negres .Sabríeu aparellar-les amb el nom de l'autor de la novel·la en què estan basades?

La jungla d'asflat = Williams Burnett

El carter sempre truca dues vegades = James Cain

La gran dormida =

La dama de Shangai =

El tercer home,=

El falcó maltès =

La clau de vidre = Dashiell Hammet

Estranys en un tren = Patricia Highsmith

La finestra indiscreta = William Irish

La dama del llac = Raymond Chandler.

veure si heu estat bons observador i sabeu dir a quin personatge de la novel·la correspon cada descripció.
Amb el nom del personatge ompliu la graella que hi ha al final.

- Era un tipus baixet i gros, una mica calb, de mans entresuades i ulls de garrí que s'amagaven darrera unes ulleres de muntura gruixuda.

Andreu Rodergues.

- Un brètol capaç de tot per una mica de diners; sembla prou espavilat, però no massa, just per fer la feina.

Enric Vidal

- Una mosca que estava força bé. Duia una pantalons blancs i un jersei prim. Era belga, viatjava en autostop i volia anar a Itàlia.

Bebel

- Jeia de bocaterrosa , davant del tub de gas..Només duia una camisa de dormir que se li arregussava més amunt de les natges, descobrint impúdicament la seva pell, ratllada per la franja del banyador.

Júlia

- Era una mena de bordegàs alt, prim, desmanyotat i llefiscós.

Perís

- El paio de la camisa de seda i la cartera de cuir. El manso de la camisa de seda era un tipàs. Cabell gris, olor de loció, manicura i tot allò que fa que un home sembli important.

Batlle

- Era rossa, alta, ben vestida. Tenia cara de cavall. I una expressió estranya en els ulls.

Esperança Romagosa

- Era un home gros, vermell de cara, d'una seixantena d'anys, vestit amb esmòquing blanc, camisa amb farbalans i corbatí de seda. Era més alt que jo i es movia amb agilitat, com si fos més jove i prim.

Jaume Romagosa

Agrupeu les que correspon a cada personatge a fi de reconstruir-ne el passat.

Enric Vidal:

- Ha fet la mili a l'Àfrica
- Havia estat estudiant de farmàcia.
- Havia robat uns productes químics d'una facultat.

Júlia Vida:

- Se'n va anar de casa quan tenia 18 anys.
- Havia treballat en uns magatzems a Londres i en una companyia aèria a París.

Andreu Rodergues:

- Era separat i no es podia tornar a casar.
- Tenia un amant que el mantenia
- Havia estat al capdavant d'un club on hi havia drogues, joc, etc.
- Vivia en un estudi de solter a la part baixa de gràcia.

Babel:

- Era estudiant i tenia problemes econòmics
- Havia nascut a Brussel·les en una cambra d'estudiant
- Havia viatjat fent autostop, sense diners.

Esperança Romagosa:

- Era filla d'un home ric, però es va casar amb un home sense diners.
- Es va quedar embarassada i per això el seu pare la va desheretar.
- Estava separada del seu marit

Jaume Romagosa:

- Era l'amo del club Billy's
- Era ric, havia heretat una fabrica del seu pare
- Era el gerent i el principal accionista d'una fabrica metal·lúrgica.

Si heu llegit atentament l'obra segur que sabreu respondre el qüestionari que us proposem. Només una de les tres respostes es la correcta:

1a part.Plantejament: dos morts i un viatge

Qui és el mort que troba l'Enric Vidal en un despatx?

– Andreu Rodergues.

Quina quantitat de diners hi ha al taló que té l'Enric?

– 100.000pts

De què s'ha mort la seva germana, Júlia?

– d'inhalar de gas

Quin és el nom complet de la noia que viatja amb l'Enric per Europa?

– Isabelle Dupin

A quin poble es troba el xalet d'en Jaume Romagosa?

• Calella

2a part. El nus, embolica que fa fort.

Qui informa l'Enric del negocis bruts d'en Romagosa?

– un obrer de la fabrica

Què hi havia a amagatall del cotxe qu el'Enric passeja per Europa?

– diners

Què busca l'enric a la fabrica d'en Romagosa?

– proves de l'evasió de capital.

Qui és el mort que troba a la fabrica?

– El Sr. Batlle

Què vol aconseguir l'Enric d'en Romagosa?

– Més diners.

3a part. Desenllaç: esclata la violència o qui la fa la paga.

Com pensen matar l'Enric?

– simulant un accident de cotxe

On es trobava segrestada la Babel?

– en un hotel

Qui ha matat en Rodergues?

– L'Esperança Romagosa.

Per què es manifesten els treballadors de la fabrica?

– perquè l'amo vol tancar-la

A quin pacte arriben l'Enric i en Romagosa?

– l'Esperança es lliurà a la policia i en Rodergues cobrarà 300.000 pts.